

Az első pogácsa

ÍRTA NADÁNYI ZOLTÁN

RAJZOLTA K. LUKÁTS KATÓ

MÓRA

Konyhajelmezt öltött
kislányom, Kati,
sütőtudományát
úgy próbálja ki.

Húsz kis pogácsából
csak egy sikerült,
az is furcsán festett,
mikor kikerült.

Botránys alakja,
rossz fogása volt,
kemény kopogása,
de – pogácsa volt.

Nekem szánta ő ezt,
hozta boldogan,
hát ahogy harapnám,
nem fogja fogam.

Igen ám, de lesnek
lelkes nagy szemek:
„Milyen a pogácsa?”
„Tyű – mondom –, remek!”

Kati csak úgy hízott,
kiszaladt: „Nahát,
ízlik a pogácsám!” –
hallom a szavát.

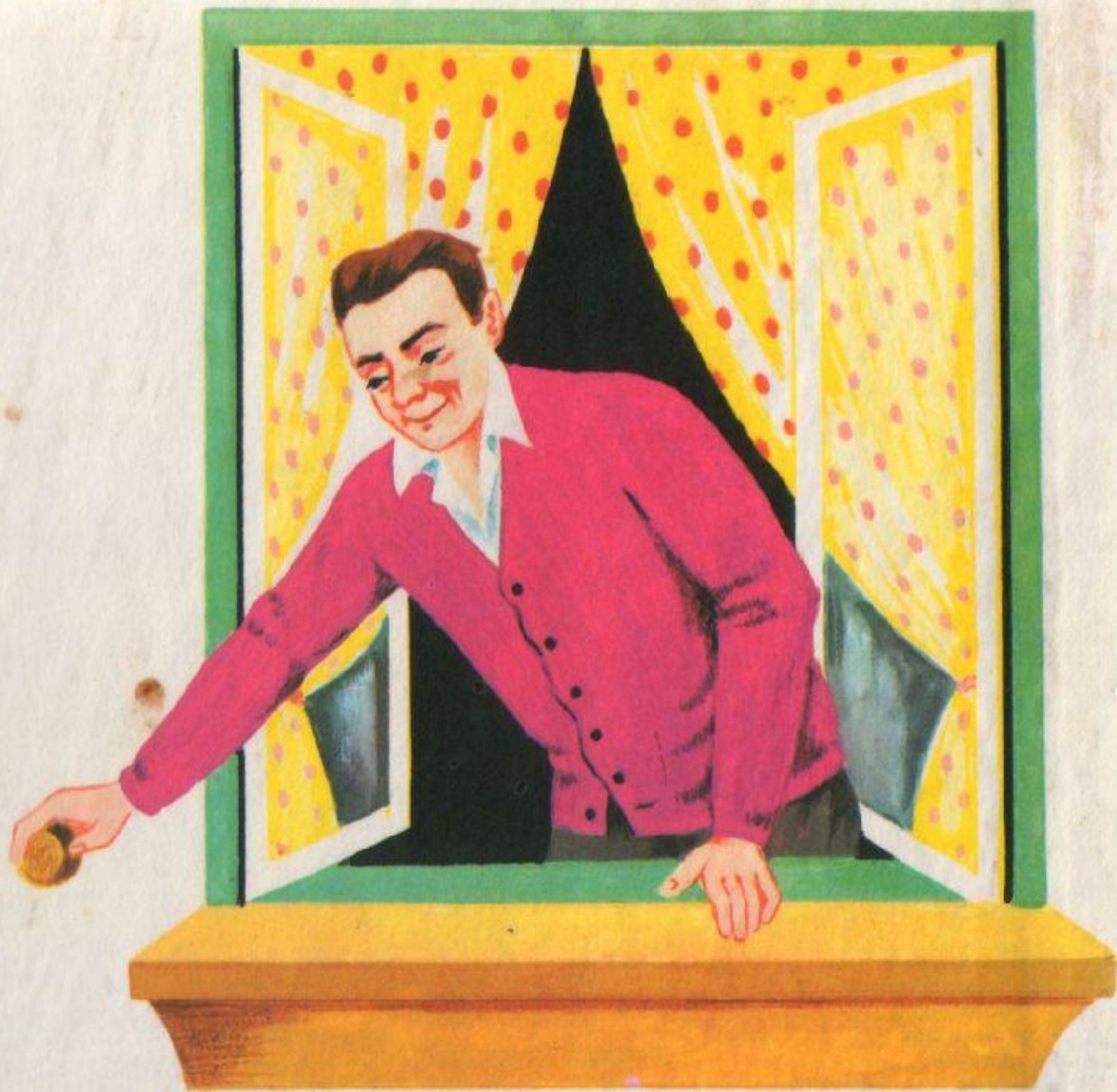

Magunkra maradtunk:
pogácsa meg én,
hosszan elmerengtem
Kati remekén.

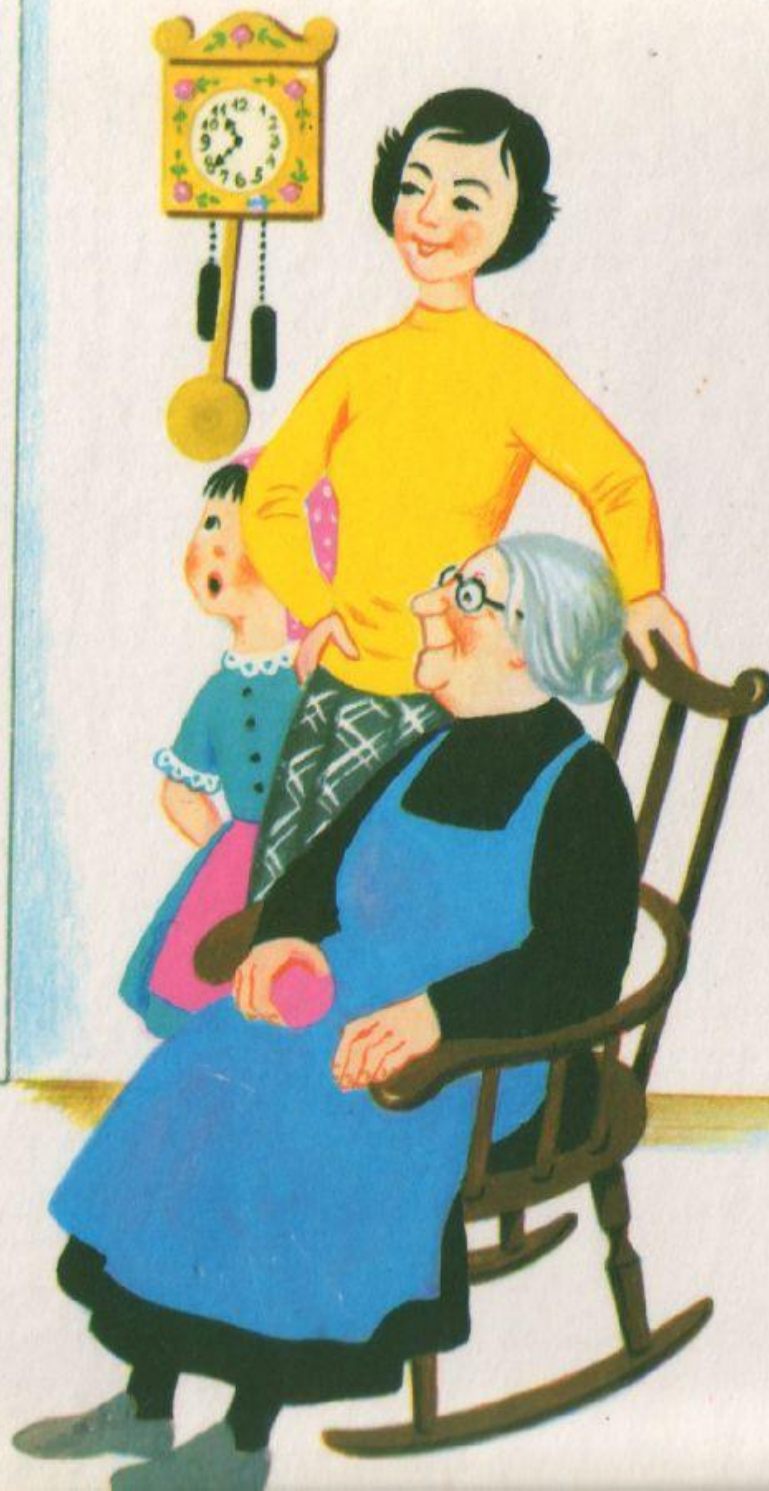
Kicsi kis pogácsa,
úgy szemre kevés,
csak a fog sokallja,
mikor belevés.

Nem veszi be sajnós,
se szám, se begyem;
jó lesz eltüntetni –
hova is tegyem?

Kiskutyánk ott sétált
az ablak alatt,
odadobtam annak:
nesze, jó falat!

© Nadányi Zoltán jogutódja, 1976 Három éven felülieknek
A kiadásért felel a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó igazgatója
Felelős szerkesztő: Ágai Ágnes · Műszaki vezető: Gonda Pál
Képszerkesztő: Moldova Zsuzsa · Műszaki szerkesztő: Huschit Katalin
57 800 példány, 0,8 (A/5) ív, MSZ 5601–59
A könyv nyomását az Athenaeum Nyomda végezte (76.1038)
IF 2127 – e – 7678

Siettem utána
a konyhába ki;
kell hogy Kati mellett
valljon valaki.

Megettem-e – kérdi
kétkedve anyu,
nagymamácska, ő is
hej, csupa gyanu.

De én megfeleltem,
azért vagyok ott:
„Egy baj volt: kevés volt!” –
Kati ragyogott.

Épp akkor besétál
ám a kiskutya;
mit hoz a szájában
az a kis buta?

Hozza a pogácsát,
még sértetlenül!
Leteszi, otthagyja,
szinte menekül.

Nevetésbe tört ki
most a társaság,
még Kati is, ő is
fogta a hasát.

Mert megtudta ebből,
akit érdekel,
hogyan az a pogácsa
– kutyának se kell.

